

VỀ VƯỜN

“Ta dại, ta về nơi vắng vẻ,
Người khôn, người đến chốn lao xao!”
(Nguyễn Khuyến)

Về vườn là từ rất giản dị, dễ hiểu. Nó diễn tả tình trạng của một diễn viên trên sân khấu cuộc đời, lúc trước năng động, nay đã hết thời, quay về quê nhà (hay nhà quê) với túp lều tranh, có vườn rau, ao cá, sống hết quãng đời còn lại của mình.

Đó là hình ảnh thừa xa xưa, thời các cụ Nguyễn Khuyến, Trần Tế Xương. Đời các cụ cố, cụ tổ chúng ta, thời trai tráng thường xa quê hương bán quán đi buôn bán, hay lên kinh thành làm quan trong triều. Khi về già, thường quay về quê cũ hưởng nhàn.

Ngày nay, tình cảnh có hơi khác. Trường hợp của vợ chồng Nguyễn về vườn có nhiều chuyện lạ, chuyện lằm cẩm đời thường. Thật sự, dân Mít mình đâu còn quê để về! Từ ngày bỏ nước ra đi, nơi nào sống được là ở, không được là đi. Quê hương bán quán xa lắc xa lơ, hai bờ đại dương cách hàng vạn dặm. Thòang hoặc, nỗi nhớ quê xưa chợt hiện về trong chốc lát, rồi cũng tan biến vội vào cuộc sống hàng ngày.

Từ khi di tản sang Mỹ, gia đình Nguyễn sống một thời gian ngắn ở San Diego, rồi lên Huntington Beach. Sau đó định cư luôn tại miền nắng ấm Cali, đất lành chim đậu. Thế mà thấm thoát đã trên 35 năm. Gần hết đời người.

Rồi mọi việc đổi thay rất mau như sáng nắng, chiều mưa!

Nghe theo lời dụ dỗ của các con, sau một hồi thuyết giải rất logic với rất nhiều tình huống giả định, chúng kết luận: “bố mẹ về đây dưỡng già, khỏi lo trả bills, chúng con lo hết. Bố mẹ chỉ việc du lịch nơi nào, giờ nào tùy thích! Debt free!”.

Hai vợ chồng ngần người suy nghĩ, câu giờ, không trả lời ngay. Nguyễn thấy hơi lạ!

Đến tuổi này, thường chỉ nghe các con nói: “Xin mời các cụ ra ở riêng”. Ít khi được nghe nói: “Xin mời ba mẹ về sống dưỡng già với các con”. Nguyễn có vẻ cảm động về tấm chân tình ấy. Hơn nữa, Nguyễn chỉ muốn sống chung trong một thời gian ngắn để có dịp gần gũi các cháu. Đó là niềm mơ ước của Nguyễn.

Với Nguyễn, đó là một giải pháp hay. Nó mở ra một chương mới trong cuộc đời cũ.

Khung cảnh mới, sinh hoạt mới, khác xa với nếp sống nhàm chán thường ngày.

Trái lại, vợ Nguyễn thì khác. Nàng luyến tiếc nhất là ngôi nhà đã ở gần suốt cuộc đời. Thêm nữa, còn chị em, bạn bè, cảnh vật thân quen ở thủ đô ty nạn, Little Saigon.

Cuối cùng, cả hai đồng quyết định đi lập cuộc đời mới ở một phương trời xa lạ!

Nói là nói vậy! Đến khi bắt tay vào việc mới thấy nhiều rắc rối. Nào là giăng bảng bán nhà, liên lạc với hãng chuyên chở để có giá cả hợp lý.

Quý vị thử tưởng tượng đồ đạc, quần áo tích lũy trong nhà trên dưới 30 năm nhiều đến độ nào? Bỏ thì thương, vương thì tội. Cuối cùng, đành phải cho bà con, bạn bè tất cả giường tủ, TV, tủ lạnh. Chỉ mang theo quần áo và đồ kỷ niệm. Thế mà cũng không dưới 100 thùng cỡ đại cỡ, nặng không dưới 100 cân.

Kể từ khi quyết định di chuyển khoảng tháng tám cho đến khi dọn hẳn lên chỗ ở mới mất khoảng hơn bốn tháng.

Đó là thời gian có nhiều áp lực về tâm lý nhất (stress): nhà cũ coi như đã mất,

chỗ mới chưa sẵn sàng để về.

Đồ đạc đã chuyển lên từ tháng chín, mãi đến cuối năm, vợ chồng Nguyễn mới được về chỗ ở mới. Đại gia đình xum họp trong không khí Giáng sinh tươi vui rộn rã.

Mùa đông trên miền tây bắc tiết trời mưa lạnh. Nhiều đêm nhiệt độ xuống dưới âm. Cảnh vật ảm đạm với hàng cây trơ trụi lá, trông như những bộ xương khô. Đường lên nhà xe phải qua nhiều con dốc, một bên là lũng sâu có suối róc rách, một bên là vách đồi với cây rừng rêu phủ mốc meo.

Đặc biệt vào một sáng tinh mơ, tỉnh giấc, nhìn ra sân nhà thấy một màn tuyết trắng bao phủ cảnh vật. Giữa khung cảnh hùng vĩ của đất trời, lòng người chợt thấy trống trải buâng khuâng.

Mùa đông Tây Bắc

Nhờ gần biển, nên nhiệt độ mùa đông ở Seattle không đến nỗi quá lạnh. Khoảng 55-60 độ vào ban ngày và 36-40 về đêm. Bầu trời u ám và mưa nhiều, gió mạnh. Cuối đông, thời tiết ảm đạm. Vạn vật bắt đầu có dấu hiệu hồi sinh.

Trước tiên là những búp non trên những cành cây khẳng khiu. Rồi nở ra lá xanh màu mạ non. Bất chợt đó đây những nụ hoa nở bùng trên cây đào, cây mận và rất nhiều loài hoa khác. Cả khung trời rực rỡ sắc màu. Lòng người cũng chợt vui tươi hạnh phúc trong khung cảnh an lành của vạn vật, đất trời.

Hai bên vệ đường và khắp mọi nơi cỏ non mọc lên rất nhanh. Rồi chúng đâm hoa nở nụ, như thể chúng phải sống nhanh, sống vội cho bỏ những ngày đông tháng giá vừa qua.

Những con chim én từ đâu đến bay lượn chung quanh nhà, sau vườn, ngoài ngõ báo hiệu mùa xuân mới đã về.

Xuân ấm trở về

Rồi những tia nắng trở nên ấm hơn. Lá đổi màu đậm hơn, chao đảo theo từng cơn gió. Mùa hạ chợt về với người và cỏ hoa. Mặt trời mang những tia nắng êm dịu chan hòa không gian. Cây cỏ xanh tươi hơn. Ngày dài hơn, có hôm mãi 9-10 giờ mới tối. Bây giờ là cuối tháng bảy. Sau đợt nắng nóng mùa hè, tiết trời trở nên mát mẻ. Có mưa một vài hôm. Chiều tối gió mát hơn, có khi hơi lạnh. Đặc biệt lá phong sau nhà đậm màu hơn. Tháp thoáng đó đây hoa cỏ đượm thêm sắc vàng úa. Cảnh vật cô đọng hơn, nặng nề hơn như đang chờ đợi sự chuyển mùa.

Seattle ngày hè

Nghe nói mùa thu miền tây bắc Hoa Kỳ rất đẹp. Nguyễn đang mong chờ mùa lá thay màu. Seattle sát Gia Nã Đại, rất gần tuyến đường du ngoạn mùa thu nổi tiếng của xứ này. Sắc màu vàng thu chắc hẳn sẽ mang lại nhiều ấn tượng sâu lắng trong lòng những người có tâm hồn thi sĩ.

Thấm thoát gần một năm trôi qua trên miền đất mới. Thỉnh thoảng vợ chồng Nguyễn nhớ đến khung cảnh miền nam Cali, nhớ bạn bè và người thân. Nhưng mỗi lần về thăm, sống trong không gian náo nhiệt và nắng nóng, Nguyễn lại mong về lại miền nhà quê, nơi Nguyễn vừa chọn để sống trong chuỗi ngày vàng của đời mình.

Nguyễn Viết Đĩnh
Tùng Sơn Trang, Đầu tháng tám, 2014